

CONEXIUNI ARTISTICE ÎN EVOLUȚIA CUSĂTURILOR TRADIȚIONALE ROMÂNEȘTI

REZUMAT

Cultura românească reprezintă creația poporului român, care reflectă totalitatea producțiilor creative ale poporului, atât viața materială, cât și cea spirituală. Aici ne referim la creații artistice, literare, muzicale, plastice, coregrafice, dramatice, ce sunt create și transmise prin cuvânt și practici, de către popor. Termenul cultură populară tradițională definește cultura țărănească, ce înglobează tradiția străveche din mediul rural. Prin tradiție, identificăm contextul unui proces de transformări istorice, cărora li se adaugă elemente, funcții sau valori noi.

Putem afirma în mod cert că întreaga cultură populară românească are rădăcini adânc ancorate în cultura tradițională, extrem de bogată, răspunzând cerințelor vieții cotidiene și continuând să adauge valori noi patrimoniului cultural românesc. O atentă investigație etnografică a realității contemporane scoate în evidență elementele dobândite din cultura tradițională, felul cum se oglindesc anumite aspecte ale culturii populare în viața cotidiană sau modul în care ornamentația tradițională a ajuns să îmbunătățească viața modernă. Această investigație, rezultat al unei cercetări fundamentale, ilustrează posibilitățile promovării, în condițiile actuale, a valorilor noastre populare. Teza noastră subliniază constant importanța apariției de noi deprinderi și obiceiuri, de noi îndeletniciri ce contribuie la transformarea culturii populare, prin exprimarea unor funcții corespunzătoare nevoilor actuale de dezvoltare a culturii poporului român și de formare a personalității umane.

Cusăturile tradiționale românești constituie un simbol al vitalității, al identității poporului român - veritabile valori moștenite și transmise prin tradiție. Creația populară nu reflectă opinii individuale, ci înfățișează experiența de viață a unui popor, acumulată de-a lungul timpului și exprimând o varietate de sentimente sau trăiri. Ele oferă o imagine complexă a obiceiurilor și tradițiilor neamului nostru. Prin intermediul cusăturilor, are loc o comunicare artistică - atât pe plan național, cât și internațional - de identificare a neamului nostru românesc. Acestea sunt argumentele ce au nutrit dorința de cunoaștere mai aprofundată a valorilor tradiționale. Ele impun o cercetare de ordin istoric, pornind de la originile cusăturilor, analizând evoluția și reinterpretarea lor în contemporaneitate.

Cusăturile constituie o veritabilă călăuză în cunoașterea și înțelegerea specificului național românesc. Ele au exprimat și exprimă delicatețea sufletească a neamului nostru. În același timp, stimulează inventivitatea și originalitatea – în gândire și acțiune. Ajută la formarea talentului creator, al unui profund simț al măsurii, grație cărora vom învăța să îmbinăm utilul cu frumosul. Minuția punctelor de cusătură, bogăția motivelor decorative, rafinamentul coloristic, împreună cu finețea execuției și noblețea compozițiilor ornamentale – toate acestea alcătuiesc paradisul etnografic românesc.

Cusăturile populare sunt comori neprețuite, care se transmit din generație în generație, ca o expresie vie a caracterului național. În ceea ce ne privește, a fost o provocare cunoașterea procesului prin care a evoluat broderia, precum și a valorilor specifice domeniului de cercetat.

Un alt argument motivant în abordarea temei îl constituie literatura de specialitate, extrem de limitată în ceea ce privește evoluția cusăturilor. Există informații domeniiale apărute cu mult timp în urmă, lucrări ce oferă ilustrații cu numeroase tipuri de cusături și motive compoziționale utilizate în trecut. Acestea au fost influențate de diverși factori, reinterpretate și transformate datorită noilor tehnologii. Schimbările produse în ultimii ani sunt evidente, iar traseul parcurs în domeniul cusăturilor, al broderiilor a evoluat spre o treaptă superioară.

În cadrul ornamenticii populare românești, cusătura tradițională ne evidențiază în fața lumii, ca fiind un popor harnic și creativ, cu o sensibilitate remarcabilă și cu bun – gust estetic. Suntem datori a exprima grație pentru nenumărații creatori de frumos, pentru artiștii anonimi care au creat, cu inegalabilă răbdare și migală, o adevărată artă cu caracter colectiv. Preocuparea noastră statornică este de a transmite, în mileniul al treilea, cusăturile tradiționale, ca fiind bunurile noastre cele mai de preț, căci aceste „semne” reflectă noblețea sufletească a femeilor române.

Teza noastră a urmărit relevarea legăturii între cusăturile tradiționale și cele contemporane, între elementele care au devenit parte a identității noastre naționale și cele actuale, inspirate din folclor. Punctele dintre simbolurile, valorile comune unei societăți, creând obiceiuri, și creațiile contemporane, producând unicitate, sunt foarte numeroase. Evoluția cusăturilor depinde de dezvoltarea societății, a tehnologiei, de stimularea creativității și a spiritului competitiv.

Tema lucrării s-a dorit un răspuns la preocupările legate de bogăția cusăturilor, slujind la obținerea broderiilor, a dantelelor. Este vorba de un deosebit interes de a cunoaște, a dezvolta și a transmite tradiția. Lucrarea de față este rodul studierii riguroase a meșteșugurilor din arta populară românească, nutrită de pasiunea de a descoperi sursa originalității folclorului românesc. Ideea

centrală a lucrării a fost cunoașterea valorilor naționale reflectate prin cusăturile manuale, modul cum au evoluat (de la origini până în prezent), felul în care au fost influențate de apariția noilor tehnologii și modalitatea de modificare a formei sau a structurii. E vitală cunoașterea tezaurului de cultură tradițională din țara noastră, a rolului pe care acesta îl joacă în viețile noastre și în societate. Patrimoniul moștenit de la înaintași noștri ne obligă să păstrăm intacte valorile dobândite, să contribuim la îmbogățirea lor și să le transmitem urmașilor noștri.

O altă rațiune a lucrării este familiarizarea cititorului cu diferite aspecte etnografice din cultura populară românească, ale modului de realizare a tipurilor de cusături de bază. Au fost urmărite aspecte și trăsături caracteristice culturii românești, dar și câteva specifice unor zone geografice ale Europei. În perfectă concordanță cu scopul lucrării, am analizat ipostazele ce ilustrează originalitatea și spiritul creator al poporului român, dragostea sa pentru frumos, precum și străduința permanentă de a-și înfrumuseța munca și viața, prin diferite ornamente care contribuie firesc la dezvoltarea cusăturilor românești.

Obiectivele propuse sunt tratate cu acribie: cunoașterea cusăturilor decorative folosite în arta tradițională românească (atât în vestimentație, cât și în arta decorativă) și europeană, înțelegerea rolului broderiei în arta contemporană și de identificare a broderiei ce a influențat diverse domenii de activitate. Iată câteva domenii în care cusăturile și-au lăsat amprenta: design vestimentar; design de interior; asupra unor obiecte de uz gospodăresc; în fotografii; în pictură; pe obiecte din spații publice.

În prima parte a lucrării, am conturat traseul istoric al ornamentației urmat de cultura românească și a altor popoare, încercând să decelăm originea ideii de împodobire. Am urmărit câteva procedee folosite de ornamentarea corpului: scarificare, tatuaj, pictura cu henna și pictura pe corp. Toate aceste practici aveau un scop bine definit: indivizii se diferențiau, iar popoarele se identificau unele față de altele. De-a lungul timpului, oamenii au căutat să-și înfrumusețeze corpul prin diferite tehnici de aplicare a ornamentelor pe trup, dar odată cu trecerea la purtarea obiectelor vestimentare, s-a continuat cu ornamentarea acestora. Fiecare comunitate, popor, neam, în funcție de cultura proprie, a introdus în portul său anumite elemente decorative, înfrumusețând îmbrăcămintea cu valori specifice.

Pentru a înțelege dimensiunea românească a existenței a fost necesară descrierea culturii populare, în care este cuprins procesul de elaborare, interpretare și circulație a creației folclorice, ce exprimă o conștiință colectivă respectând anumite tradiții aflate în sânul unui grup social.

Creația populară este individuală. Pornește din sufletul unui creator, dar colectivitatea își însușește produsul creator. În acest sens, prin intermediul literaturii, poetul popular exprimă trăirile și simțămintele colectivității, iar creația acestuia va fi percepută de semenii săi, care se regăsesc în ea, și va fi considerată ca izvorând din popor. Ea constituie rațiunea existenței creației folclorice. Creația culturală este o plăsmuire metaforică a spiritului omenesc, ce poartă o pecete stilistică. Reprezintă expresia unui mod de existență, iar cultura răspunde existenței umane într-un spațiu plasat între mister și revelație.

Satul a fost un mediu prielnic pentru dezvoltarea valorilor culturale. Oamenii satului, prin talentul și creațiile lor, au contribuit la valorificarea bunurilor artistice și la transmiterea acestora prin tradiții. Stilizările apărute ulterior, contopite cu vitalitatea elementelor antropomorfe și zoomorfe, au alcătuit o mare varietate de soluții compoziționale și ornamentale.

Un aspect important al lucrării se referă la dezvoltarea relațiilor interumane, la modul în care șezătorile au contribuit la organizarea socială: au creat cadrul adecvat, unde femeile lucrau împreună, având posibilitatea transmiterii ideilor creative.

Viața socială la români, în cadrul colectivității sătești, reprezintă una dintre cele mai complexe activități. Viața de familie și cea socială se desfășura potrivit obiceiurilor din cadrul comunității. Existau anumite limite de manifestare, respectate cu strictețe. Manifestările sătești, obiceiurile și tradițiile erau păstrate și transmise generațiilor viitoare. Viața românului era plină de manifestări cu un bogat conținut social. Aceasta a contribuit la unitate, prin conservarea unor sărbători pline de farmec și pitoresc. Atmosfera în care se desfășurau sărbătorile era plină de originalitate și de un colorit aparte.

În cadrul cultural și social, familia devine un nucleu economic: toți membrii lucrau împreună pentru unitatea, bunăstarea și armonia familiei. Ea a avut un impact decisiv asupra dezvoltării așezărilor omenești. Studiile etnografice au probat importanța familiei în dezvoltarea culturii populare și rolul ei în transmiterea unor tradiții creative în artă.

Arta populară românească a fost considerată ca făcând parte din istoria folcloristicii românești. Cărturarii români au demonstrat valoarea și forța de creație, pe plan cultural și artistic, a neamului românesc. Analizând costumele populare, vom urmări și contextul cultural căruia îi aparține. Parte constructivă a culturii naționale, acesta îi îmbogățește valoarea. Este amintit în literatură, admirat în pictură și păstrat în muzeele satului românesc.

În legătură cu obiceiurile, am constatat faptul că datinile privind viața de familie sunt mai puternice și au o vitalitate aparte față de datinile practicate în cadrul unor grupuri de persoane. Exemplificând, voi aminti obiceiul numit clacă sau șezătoare, care, a rămas o amintire foarte valoroasă, prin faptul că a contribuit la dezvoltarea culturii din acea vreme. După cum precizăm, obiceiurile legate de viața de familie au continuat să evolueze și în perioada modernă. Există chiar o amplificare a acestor obiceiuri, în conformitate cu noile standarde, mai ridicate. Urmărind modul de ornamentare a costumelor specifice evenimentelor amintite, se observă substanța tradițională, dar aspectul capătă noi valențe.

De-a lungul timpului, s-au conturat diferite zone etnografice, cu o viață culturală bine definită. Au luat amploare obiceiuri legate de evenimentele importante ale vieții: nașterea, nunta și moartea.

Portul popular românesc reprezintă sinteza între funcțional și artistic. El face parte din viața românului, fiind o siglă de identificare a națiunii noastre. Denumirea de *port popular* este dată obiectelor de îmbrăcăminte purtate în mediul rural, încărcate de semnificații naționale.

Ia constituie mesajul inestimabil transmis de străbuni. Elementele sale (încrețul, altița, râurile) sunt prețioase însemne rămase de la precursorii noștri. Motivele decorative ale iei sunt cele mai elaborate, constituie un nivel maxim al decorației, prin cusături pe care țăranca le efectuează pentru împodobirea cămășii, și nu se regăsesc în altă parte a portului, așa cum se regăsesc cusăturile verticale de pealtiță, mâneci, feșele sau spatele cămășii.

În continuare, am urmărit modul cum s-a ajuns la ornamentarea vestimentației prin cusături, care sunt semnificațiile inițiale ale acestui concept și cât de importantă este simbolistica, însemnătatea motivelor decorative, ca elemente specifice satului românesc și vieții de odinioară.

Ornamentica populară este reprezentată de totalitatea elementelor, motivelor și compozițiilor ornamentale, ce fac parte din cuprinsul unei arte. *Ornamentul simbolic* este definit de intenția cu care creatorul transpune motivele decorative pe obiectul ornamentat. El presupune și o cunoaștere a semnificației motivului simbolic, greu descifrabilă. De aceea, pentru cei inițiați în reprezentarea tematică, ornamentul are o valoare simbolică, în timp ce pentru ceilalți, ornamentul prezintă o importanță pur estetică.

Simbolurile, existente în motivele ornamentale, sunt încărcate cu o anumită semnificație. Spun o poveste sau definesc o anumită stare de spirit. Am identificat existența unor reguli ce particularizează codurile vestimentare în societatea sătească din trecut, definind statutul social al

deținătorului. Aceste coduri vestimentare, de-a lungul timpului, și-au pierdut ceva din valoarea lor sau, mai bine zis, au fost supuse transformărilor. Astfel, în viața cotidiană regăsim obligativitatea unor coduri vestimentare, mai mult ca pe o identificare socio-profesională. Se respectă anumite reguli în privința nivelului de eleganță al vestimentației, în cadrul unor evenimente. În secolul nostru, există tendința unei identități proprii, a unei personalizări a vestimentației, cu caracter de unicitate.

În arta populară românească, *cusătura artistică* are un rol esențial de împodobire și înfrumusețare. În creația decorativă, în ceea ce privește compoziția remarcăm o dispunere echilibrată și simetrică a cusăturilor. Costumele țărănești mai simple prezintă spații mari albe, ce scot în evidență acele zone cu elemente decorative. Cu cât costumele sunt mai împodobite, spațiile albe sunt diminuate datorită bogăției cusăturilor decorative, ce conferă costumului un caracter nobil.

La costumul popular, piesele cele mai decorate prin cusături artistice sunt ia sau cămașa, apoi marama, fota, brâul și cojocul. Toate sunt decorate cu o broderie complexă. Dacă privim în ansamblu la decorul costumului, observăm armonia între forma și dimensiunile veșmântului, cusăturile fiind amplasate în locurile vizibile, nu în cele ascunse, supuse uzurii prin purtare. Cusăturile, formând motive decorative, le găsim repartizate uniform: în zona gâtului, a feței produsului, pe mâneci sau la încheietura mâinilor, la deschizătura buzunarelor, la terminația produsului, unde este tivul. La unele costume, ele împodobesc în întregime portul popular românesc.

Fie că sunt executate izolat, sau într-o compoziție bogată, cusăturile răspund unor cerințe spirituale ale colectivității. De aceea, regăsim cusăturile, în toate regiunile țării, încrustate pe îmbrăcăminte, obiecte de uz casnic, țesături de podoabă. Frumusețea acestor cusături este în armonie, și astăzi, cu linia tradițională a creației populare.

O funcție importantă în domeniul creației populare o dețin tehnicile de coasere, a punctelor de lucru, prin care se realizează broderia. Punctele de coasere reprezintă unitatea tehnică elementară, ce realizează o grafică proprie, prin repetarea lor potrivit unei scheme. Se obțin elementele decorative sau motivele ornamentale, iar printr-o asociere armonioasă a acestora rezultă compoziția ornamentală. Motivele ornamentale se grupează în compoziții, rezultând câmpuri ornamentale, anumite spații bine delimitate, distribuite diferit în funcție de fiecare stil abordat sau de structura piesei vestimentare.

Am insistat asupra descrierii cusăturilor tradiționale românești. Am pornit de la noțiunile de bază, privind materia primă din care se realizează cusăturile, pentru ca apoi să facem o prezentare tehnică a cusăturilor esențiale, din care s-au dezvoltat motive ornamentale complexe. Multe dintre aceste motive decorative poartă amprenta simbolurilor izvorâte din viața și trăirea sătească. Am realizat detaliat modul de realizare a cusăturilor portului popular din câteva zone geografice ale țării noastre, urmărind aspectele specifice satului românesc (evenimente, ritualuri sau ceremonii).

Motivele decorative sunt alcătuite din mai multe componente. Ele sunt incluse în portul popular, ca o reflecție a naturii, deoarece predomină elementele naturale. Natura care ne înconjoară a fost percepută în diferite moduri, ducând la cristalizarea unui anumit concept de cunoaștere a sa. Omul a căutat să se identifice cu natura, să fie parte din ea, să adopte elementele sale și să le imprime pe trup și vestimentație. Omul a încercat să-i acorde semnificații, ce au devenit parte integrantă a trăirilor sale.

Compoziția decorativă cuprinde ansambluri de motive decorative, ce respectă o anumită ordine. O varietate de soluții compoziționale decorative se obțin prin repetiție, alternanță și simetrie. Acestea sunt supuse unui proces de stilizare. Într-o compoziție artistică, este importantă unitatea armonioasă a ansamblului, interdependența și relațiile motivelor.

În arta decorativă, regăsim cusătura, broderia, motivul decorativ, compoziția ornamentală readaptate sau reinterpretate sub diferite forme, asemenea celor existente pe costumele tradiționale. Acestea compun apreciate creații artistice prin broderia: pe obiecte de decor interior sau în natură; pe elemente biodegradabile, metalice, fotografice, picturi, radiografi; pe obiecte stradale, mass-media; pe pielea umană.

Pentru a descoperi originea cusăturilor, broderiilor a fost necesară intervenția în istoria artei popoarelor învecinate din Europa. Din studiile făcute asupra dantelei, am descoperit că nu se face referire la vreo dată exactă cu privire la această invenție. Imagini ale primelor dantele realizate ne sunt prezentate începând cu secolul al XV-lea, în Italia, Franța, Anglia.

În mod cert, cusătura este un element internațional cu rădăcină comună, dar care s-a răspândit și dezvoltat în diferite țări ale Europei, în funcție de zona geografică. Ea n-a rămas doar între aceste limite, ci a ajuns să fie adoptată în întreaga lume, ca un agreabil element decorativ. Pentru a ne forma o viziune asupra variatelor sale aspecte, este necesar să analizăm atent modelele de cusături practicate în diferite țări europene. Deși punctele de cusături sunt asemănătoare, ele au nenumărate motive decorative, ce creează o infinitate a compozițiilor în cadrul produselor.

Cornell University Library deține originalul lucrării *Samplers and Stitches*, care descrie în detaliu arta broderiei manuale. Aici sunt prezentate sub formă de schițe: puncte de cusătură, motive decorative (abstracte, fiziomorfe, sociale, simbolice) și imagini ale produselor realizate cu aceste tipuri de cusături și broderii. Regăsim cusături din diferite țări ale lumii, în secolele XVI-XIX. În lucrarea citată, descoperim asemănări între punctele de cusături și motive decorative, precum și mici diferențe privind forma lor (a florilor, frunzelor, păsărilor, a omului, a formelor geometrice) și compoziția ornamentală (simplă sau bogată) ce definește specificul zonei.

Circulația motivelor ornamentale constituie o dovadă evidentă privind relațiile cu alte popoare, mai apropiate sau mai îndepărtate. Deși există asemănări între cusăturile existente în țările europene, ele sunt semne care particularizează fiecare popor în parte. Semnele, ca esență simbolică, sunt comune, dar cusăturile românești sunt prezentate într-un fel unic ce ne reprezintă, circulația motivelor tradiționale în spațiul european influențând arta românească și oferindu-i neprețuite valori.

Am analizat interes față de noile abordări ale cusăturilor în arta contemporană, prin broderia care a marcat variate domenii de activitate. Considerăm oportună o incursiune în lumea imaginilor ce prezintă creațiile vestimentare, lucrate manual sau prin intermediul computerelor, ce generează o realitate virtuală. Este necesară investigarea tendințelor actuale referitoare la cusături, a evoluției tehnicilor în etapa actuală. Datorită noilor tehnologii, broderia poate fi proiectată prin intermediul calculatorului, inclusiv în domeniul designului vestimentar. Astfel, proiectarea computerizată a vestimentației a devenit un nou mod de exprimare, prin care se obțin forme și structuri ce acordă îmbrăcăminții valențe moderne.

Începând cu dezvoltarea de noi fire și texturi unice, care să fie incluse în produsele vestimentare, și până la apariția unor tehnici noi de producere a vestimentației, fiecare etapă de dezvoltare în domeniul textilelor a lăsat o amprentă unică, uimitoare sau spectaculoasă, asupra îmbrăcăminții, care a trecut de la nivelul util la cel de artă. Poate și datorită unei imense surse de inspirație și creativitate, cu care a fost investită lumea.

Tehnologia a pătruns până în structura țesăturii. În acest sens, au fost create fire flexibile incluse în țesătură, conectate la computer. Ele transformă textilele din elemente pasive în elemente active, fiind o cale de a produce țesături electronice flexibile, ce luminează cu ajutorul unei surse portabile de energie. Ele generează apariția unei vestimentații techno fashion. Aceste tehnici aduc

o înviorare a suprafețelor textile, așa cum, în trecut, tehnicile ornamentale de broderie și cusăturile lăsaus o amprentă valoroasă asupra textilelor.

Rapiditatea cu care se desfășoară lucrurile în prezent a determinat apariția unor soluții moderne legate de procesul de confecționare a produselor vestimentare. În acest sens, noile tehnologii și-au lăsat amprenta și asupra cusăturilor. Unul dintre scopurile cusăturilor este funcționalitatea. Acestea vizează unirea sau asamblarea detaliilor, pentru a crea un produs vestimentar, dar în unele cazuri cusăturile au fost înlocuite prin alte tehnici. Una dintre aceste tehnici o constituie operația de termolipire. O altă tehnică de realizare a vestimentației care a eliminat cusăturile este decuparea formei vestimentare dintr-un tricotaj lucrat în metraj mare, în așa fel încât, în urma decupării, să rezulte produsul vestimentar ce poate îmbrăca imediat trupul.

Noile tehnologii au dus la apariția unor soluții care, pulverizate pe corpul uman, se solidifică, preluând forma corpului și învelindu-l cu o creație vestimentară unică. Astfel, este eliminat procesul de confecționare și unire a unor detalii prin cusătură.

O altă soluție modernă, prin care vestimentația prinde viață, este tehnica spray-on fabric. Aceasta oferă noi texturi, rezultate prin pulverizarea unei substanțe medicale active, din amestecuri de fibre, polimeri și solvenți. Prin pulverizarea sa pe o anumită suprafață, respectiva substanță se transformă în țesătură. Astfel, se va dezvolta o tehnologie pe bază de particule și aerosoli.

Un nivel mai înalt în realizarea vestimentației, locul unde este eliminată cusătura a devenit imprimarea 3D, o proiectarea tridimensională prin intermediul calculatorului. Proiectarea computerizată a vestimentației constituie un mod nou de exprimare, prin care se obțin forme și structuri noi, ce completează organismul și îi acordă valori cu aspect futuristic.

Tehnologia computerizată a ajuns astăzi la un nivel la care munca manuală a fost înlocuită cu succes. Ea este folosită din ce în ce mai mult, în diferite sectoare de activitate, deoarece există softuri specializate, prin care se pot construi tridimensional orice forme ale imaginarului, cu deosebită precizie. Ne mișcăm într-o lume unde ne familiarizăm tot mai mult cu domeniul fantasticului, o lume în care omul își creează mediul înconjurător. Lumea naturală este înlocuită cu cea plăsmuită de imaginație, iar supranaturalul invadează lumea reală, în care trăim.

Broderia a evoluat, ajungând ca în arta contemporană să se prezinte foarte variat. A fost reinterpretată și readaptată într-o eră a tehnologiei, guvernată de tehnici noi. Unele dintre acestea au înlocuit lucrul manual cu mașini automatizate, broderia primind astfel valențe noi.

Un aspect identificat în evoluția cusăturilor, a broderiilor este acela că, pornind de la anonimatul creatorilor, s-a ajuns la o strânsă legătură între creator și opera sa. Chiar dacă broderia nu poartă numele unui creator inițial, îi recunoaștem pe mulți creatori contemporani, și anume după tipicul broderiilor realizate. Ei și-au adus contribuția lăsându-și amprenta asupra broderiilor, într-un mod inconfundabil.

În ultima parte a lucrării, unghiul de abordare a fost unul practic. Obiectivul a fost acela de experimentare practică a cusăturilor tradiționale și de realizare a unei colecții vestimentare, ca rezultat al lucrării. Astfel, prin intermediul cusăturilor decorative, mi-am adus contribuția în creația vestimentară, în sistemul ornamental. Mai exact, am tratat tehnica numită laseta și tehnica de imprimare 3D. Am trasat pașii necesari în vederea materealizării colecției, parte a proiectării constructive în creația vestimentară și în alcătuirea produsului vestimentar.

Ultimul capitol al lucrării e strâns legat de experiența mea profesională. Am încercat să finalizez demersul teoretic prin materializarea ideilor privind cusăturile tradiționale. În realizarea colecției, am fost stimulată de bogăția cusăturilor tradiționale, precum și de experiența acumulată în domeniul vestimentar. Am îmbinat teoria cu practica într-un salon de modă particular, apoi ca liber profesionist și în cadrul cursurilor academice, atât în țară cât și în străinătate. Am luat contact cu diferite tehnici privind modul de realizare a cusăturilor, broderiilor și produselor vestimentare fapt care mi-a îmbogățit cunoștințele în domeniu de activitate.

Lucrările practice privind tema lucrării sunt realizate personal „manu propria”. Colecția vestimentară a fost inițiată conform metodelor prezentate, începând de la crearea colecției, realizarea schițelor, transpunerea în model, croirea și confecționarea. Toate acestea sunt cuprinse în partea practică, urmată de tehnici manuale de lucru. Ca latură manuală a proiectului abordat, am urmărit ornamentarea vestimentației cu o broderie tip lasetă, de aspect agreabil, elegant, rafinat. Unele produse vestimentare fiind încrustate cu motive decorative 3D și motive realizate cu croșeta.

Contribuție personală am avut în traducerea și comentarea anumitor texte bibliografice (obținute din țară și din străinătate) sau ilustrații bibliotecare străine.

20.11.2017

